

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, සංගම යුගයේ ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන්ගේ ධර්මය සහ කර්මය වන්නේ, දැනුමේ අමෘතය පානය කර, එය අන් අයටත් පානය කිරීමට දීමයි. ඔබ අපායේ වැසියන්ව, දෙව්ලොව වැසියන් බවට පරිවර්ථනය කිරීමේ සේවය කරයි.

ප්‍රශ්නය: ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන්හට දැනුම ලබා දී ඇත්තේ, කර්මයේ කුමන ගැඹුරු දර්ශනය ගැනද?

පිළිතුර: පියාට අයත් වීමෙන් පසුව, ඔබගේ ඉන්ද්‍රියන් තුළින් ඔබ පාපකාරී ක්‍රියාවක් කිසි විටෙක සිදුකළොත්, සිදු කළ සෑම පාපයකටම සිය ගුණයක දඩුවම් ලැබෙයි. ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන්හට මෙම දැනුම තිබේ, මේ නිසයි ඔබට කිසිදු පාපයක් කළ නොහැක්කේ. ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන්ගේ අරමුණ වන්නේ සියලුම ගුණධර්ම වලින් පිරිපුන් වීමය. එබැවින් ඔබගේ දුර්වලතා ඉවත් කර ගැනීමට ඔබ උත්සාහ දැරිය යුතුයි.

ගීතය: අවිනිංසක ස්වාමී මෙන් කිසිවෙකු සුවිශේෂී නැහැ.

ඕම් ශාන්ති. අසීමිත පියාගේ නාමය, අනිංසක ස්වාමීය. අනිවාර්යෙන් ඔහු, මනුෂ්‍යයන්ව, දේවතාවන් බවට පත් කරවන එම කෙනාමයි. සියලු මනුෂ්‍යයන්, අසුර සමාජයේ කොටසක්ය. ඔවුන්ට මනුෂ්‍යයන්ව දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කළ නොහැක. මෙසේ ගායනා කරන්නේ එම ඒකායන කෙනා ගැනයි: මනුෂ්‍යයන්ව දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කිරීමට, ඔහුට වැඩි කලක් ගත වූයේ නැහැ. දේවතාවන් අමරණීය දේශයේ වාසය කරන අතර මෙය මරණයේ දේශයයි. ඔබව අමරණීය කරවීම සඳහා, අමරණීයත්වයේ කතා පුවත ඔබට පැවසීමට පියා නිසැකයෙන්ම පැමිණෙන්නේ මරණයේ දේශයටයි. දැන්, ඔහුට මනුෂ්‍යයන්ව දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කිරීමට වැඩි කාලයක් ගත වූයේ නැත: මෙසේ කියන්නේ කවුරු ගැනද? ඔහු අනිවාර්යෙන් දරුකමට හදාගන්නේ ශුද්ධත්වයි, එබැවින් ශුද්ධ වංශයට අයත් මනුෂ්‍යයන්ව, ඔහු බ්‍රහ්මන වංශයට ගෙන එන බව කියයි. ඔය සියලුම දරුවන් පවසන්නේ: අප බ්‍රහ්ම කුමර කුමරියන්ය, බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්ය. ප්‍රජාපිතා (ප්‍රජාවගේ පියා) සිටිනවා, එබැවින් ඔහු නියත වශයෙන්ම දරුවන්ව දරුකමට හදාගනු ඇති. ඔවුන් සියල්ලන් මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණය: කෙසේවුවත්, මව සහ පියා අනිවාර්යෙන් අවශ්‍යයි. එය මම්මාගේ මුඛයෙන්-උපන් නිර්මාණය බවද කියයි. ඔබ, මම්මාගේ මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණය වන අතර දාදාගේද මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණයයි. මව් කුසකින් උපන් නිර්මාණයක් ගැන සඳහනක් නැත. කලි-යුගී බ්‍රහ්මනයන් මව් කුසකින් නිර්මාණය වන අතර ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන් මුඛයෙන් උපදී. එම බ්‍රහ්මනයන් එකිනෙකාට බන්දනයකින් බඳින්නේ, ඔවුන්ට විෂ පානය කරවීම සඳහා වන අතර, ඔය බ්‍රහ්මින්වරුන් ඔවුන්ට දෙවියන් සමග බන්දනයක් බඳින්නට සලස්වන්නේ, ඔවුන්ට අමෘතය පානය කරවීම සඳහාය. මෙය විශාල වෙනසකි! ඔවුන් අන් අයව අපායේ වැසියන් බවට පත් කරවන අය වන අතර ඔබ අන් අයව දිව්‍යලෝකයේ වැසියන් බවට පත් කරවන අයයි. දැනුමේ අමෘතයෙන් ඔබ මනුෂ්‍යයන්ගෙන් දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය වෙයි. අපි දෙවියන්ගේ දරුවන් බවට පත්වනවා, එබැවින් අපට උපකාරද ලැබෙයි. සැබෑ දරුවන් මෙන්ම කුඩම්මාගේ දරුවන්ද සිටියි. කුඩම්මාගේ දරුවන්ට සැබෑ දරුවන්ට තරම් උපකාර නොලැබෙයි. පියාගේ සෙනෙහස ලැබෙන්නේ සැබෑ දරුවන්ට පමණයි. කෙනෙකුට සැබෑ දරුවෙක් නොසිටියේ නම්, ඔහු තම සහෝදරයාගේ දරුවාට සෙනෙහස දක්වයි, නැතහොත් ඔහු දරුවෙක්ව හදාගනී. ඔබ දැන් වංශ ගැන දන්නවා. ඔවුන් බහුරු පිළිරුව පෙන්වන නමුත්, එහි ඉතිහාසය සහ භූගෝලය හෝ එය තුළින් සිදුවන්නේ කුමක්ද කියා කිසිවෙකුට ඔබට පෙන්විය නොහැක. පියා දැන් ඔබට විස්තර කර දෙයි: මෙම චක්‍රය නොකඩවා බ්‍රමණය වෙයි. ඔබ දේවතා ධර්මයේ මෙතරම් උපන් සංඛ්‍යාවක් ගත් අතර, ඤාණීය ධර්මයේ මෙපමණ උපන් ගත්තා. මෙහි බොරුවක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. ඔබ උපන් 84 විස්තර කර ඔප්පු කර පෙන්වයි. සෑම කෙනෙක්ම නියත වශයෙන්ම සතෝප්‍රධාන් වී, ඉන්පසුව සතෝ, රජෝ සහ තමෝ තත්ත්ව හරහා යා යුතුයි. සතෝප්‍රධාන්ව සිටි දේවතාවන් දැන් තමෝප්‍රධාන් වී සිටියි. මනුෂ්‍ය ලෝක වාක්‍යය දැන් සම්පූර්ණ පරිහානී තත්ත්වයට පත් වී ඇත, එනම්, එය සොහොන් බිමක් වී තිබේ. මෙය ගිණුම් පියවීමේ කාලයයි. සියලු දෙනාගේම පැරණි ගිණුම් පියවා, නව උපතක් ගත යුතු වනවා. ඔවුන්ගේ ධනයේ ගිණුම් පොතක් ඔවුන් තබාගන්නා නමුත්, මෙහි ඔබට ක්‍රියාවන්හි ගිණුමක් තිබේ. එය චක්‍රයෙන් භාගයක ගිණුමක්. මිනිසුන් සිදුකර ඇති සියලු පාපයන්වල ගිණුම් දිගින් දිගටම පැවතී ඇත. එක් වරක් පමණක් දඩුවම් ලැබීමෙන්, ගිණුම පියවෙන්නේ නැහැ. නැත. ජීවත්ම පාපකාරී වූයේ කෙසේද? කර්මයේ බර දවසින් දවස වැඩි වූ අතර ජීවත්ම සම්පූර්ණයෙන් තමෝප්‍රධාන් වී ඇත. එවිට ඇතැමුන් පවසන්නේ: සන්යාසීන් අත්හැරීම සිදුකරන බැවින් ඔවුන් තමෝප්‍රධාන් වන්නේ කෙසේද? කෙසේවෙතත්, පියා පවසන්නේ: ඔවුන්ගේ අත්හැරීම රජෝප්‍රධාන්ය. ඔබට දැන් ශ්‍රීමත් ලැබෙයි. අර උපදෙස් මනුෂ්‍යයන්ගෙන්ය. ඔවුන්ට සදාතනික විමුක්තිය ලැබෙන බව මිනිසුන් පවසන නමුත්, කෙසේද? සියලුම

නළුවන් නියත වශයෙන්ම මෙහි පෙනී සිටිය යුතුයි. කිසි කෙනෙකුට ආපසු නිවසට යාමට නොහැක. එවන් බොහෝ දේ ඔවුන් ගීතාවේ ලියා තිබේ. පළමු දෙය සර්ව ව්‍යාප්තිය පිළිබඳවයි. ඔය දරුවන් තුළ දැන් පියාගේ සිහිපත් කිරීම තිබේ. පියා, නිර්මාණකරු මෙන්ම, ඔහු සමග ඔහුගේ නිර්මාණය ද තිබේ. ඔහු පමණක් නොවෙයි, ඔහුගේ නිර්මාණය ද සිහි කළ යුතුයි. ඔබගේ ව්‍යාපාර ඔබ කරගෙන යන අතර ඒ සමගම ඔබ අශාරීරික ලෝකය, සුක්ෂම දේශය, ශිව බාබාගේ වර්ත කතාව මෙන්ම ඔබ බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු සහ ශංකර් ගැනද දන්නවා. තවද ඔබ ජගදම්බා සහ සංගම යුගයේ ජගත්පිතාවද දන්නවා. ජගදම්බා සරස්වතී සිහි කෙරෙනවා. ඇගේ බොහෝ පින්තූර තිබේ. ඇත්ත වශයෙන් ප්‍රධාන කෙනා ජගදම්බා, සරස්වතීය. මෙම බ්‍රහ්මා ශාරීරික වන අතර පසුව ඔහු සුරදුන්යෙක් වෙයි. පසුව සුරභන බ්‍රහ්මා, ශාරීරික ශ්‍රී නාරායන් අධිරාජයා වී, උපත් 84 ආරම්භ වෙයි. ඔබ දැන් නොකඩවා ඔබගේ ව්‍යාපාර කරගෙන යන අතර එබැවින් ඔබගේ භෞතික ඉන්ද්‍රියන් තුළින් පාපයන් බවට පත්වන, කිසිම පාපකාරී ක්‍රියාවක් සිදු නොකළ යුතුයි. එසේ නැත්නම් ඔබට සියලු ගුණදම් වලින් පිරිසුන් වීමට නොහැකි වෙයි. මෙසේ සිහිකර තිබේ: මට ගුණදම් නැහැ: මා ගුණදම් වලින් තොරයි. මෙකල එය බොරුවේ දේශයයි. සත්‍ය දේශය ස්ථාපිත කරන්නේ ඒකායන පියා පමණයි. මෙකල සියලුම මනුෂ්‍යයන් අනාථයින් බවට පත් වී ඇත. ඔය දරුවන් තුළ දැන් කිසිදු දුර්වලතාවයක් නොතිබිය යුතුයි. ප්‍රථම දුර්වලතාවය ශරීර අවධානයයි. ජීව අවධානයට පත්වීමට බොහෝ උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. ඉතිරි සියලු දුර්ගුණ පැමිණෙන්නේ ශරීර අවධානය නිසාය. අංක එකේ සතුරා, අභංකාරකමයි. පියා ඔබට සෘජුවම පවසන්නේ: ආදරණීය දරුවනේ, ශරීරය පිළිබඳ අභංකාරකම අත්හරින්න. මට ශරීරයක් නැහැ. මා පැමිණ ඔබට කතා කරන්නේ මෙම ඉන්ද්‍රියන් තුළින්ය. ඔබ සවන් දී වටහාගන්නේ ඔබගේ ඉන්ද්‍රියන් මගින්ය. අසීමිත පියා ඔබට දැන් උපදෙස් ලබා දෙනවා: මා සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වෙයි. නමට අපහාස වන එමෙන්ම ඔබගේ තත්ත්වය විනාශ කරන එවන් කිසිදු පාපකාරී ක්‍රියාවක් නොකරන්න. පියා පවසන්නේ: දරුවනේ, වෙනත් කිසිවෙකුට ඔබට රාජයෝගා උගන්වා, ඔබව ලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් කරවිය නොහැක. පියා ඔබට දැන් සත්‍යය පහදා දෙනවා. ඔබ සත්‍ය සමාගමේ දැන් අසුන්ගෙන සිටින්නේ සත්‍යයට සවන් දීමට සහ සත්‍ය දේශයේ අධිපතියන් වීමටයි. ඔහුගේ නම, සත්‍යයයි. ඔහු සත්‍ය දැනුමේ මහා සයුරයි. පියා පවසන්නේ: මම දැනුමේ මහා සාගරයයි. දැනුමේ ගංගා වන ඔබලා, මතු වන්නේ දැනුමේ සාගරයෙනි. ඒ ගංගා මතුවන්නේ ජල සාගරයකින්ය. ඒවාට පාරිශුද්ධකරු කියා පවසන්නේ කෙසේද? පාරිශුද්ධකරු විය හැක්කේ දැනුමේ මහා සාගරය වන දෙවියන්ට පමණයි. ගංගා නදිය මුළු ලෝකය වෙතටම නොයයි. මෙය අසීමිත පියාගේම කාර්යය පමණයි. ඔබ ශුද්ධයින්ගෙන් බ්‍රහ්මීන්වරුන් බවට පරිවර්ථනය වෙයි. ඔය බ්‍රහ්මීන්වරුන් මුදුන් ගැටය වන නමුත් මෙකල ඔබ සතෝප්‍රධාන් බව නොකියයි, මන්ද ඔබ උත්සාහ දරන්නන්ය: ඔබ සේවය කරයි. ඔබ දෙවියන්ගේ දරුවන්ය, එමෙන්ම භාරතය දෙවිලොව බවට පත් කරවන අය ඔබලා බැවින්, බ්‍රහ්මීන්වරුන්හට විශාල ගෞරවයක් තිබේ. ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්, භාරතය, දෙවිලොව බවට පත් කරන්නේ නැහැ. පියා එය ඒ බවට පත් කරවන්නේ දේවතාවන් මගින් නොව, ඔය බ්‍රහ්මීන්වරුන් මගින්ය. පියා නව ලෝකයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා, පැරණි ලෝකය තුළට පැමිණ ඇත. අසීමිත පියා, දිව්‍යලෝකයේ නව ගොඩනැගිල්ල නිර්මාණය කළා. අළුත් දෙයක් අනිවාර්යෙන් පැරණි විය යුතුයි. භෞතික පියෙක් නව නිවසක් සාදන විට, එය නියත වශයෙන්ම පැරණි වෙයි. පියා එය පැරණි බවට පත් කරවුවා නොවෙයි. සතෝප්‍රධාන් බවින් සෑම දෙයක්ම නියත වශයෙන්ම තමෝප්‍රධාන් වෙයි. ඒ ආකාරයෙන්ම මුළු ලෝකයම, අනිවාර්යෙන් අළුත් බවින් පැරණි වෙයි. දැන් සියලුම ශාරීරික ආගම් අතහැර තමන් ජීවත්මයක් බව සලකන්න. පියා ඔය සියලුම දරුවන්ට පවසන්නේ: ඔබගේ නාටකය අවසානයකට පැමිණෙනවා. ඔබ දැන් පෙරළා නිවසට යා යුතුයි. මා ඔබට රාජයෝගාව ඉගැන්වීමට පැමිණ ඇති බව, ඔබට අමතක වී නැහැ නේද? වසර 5000කට පෙරද අප එකිනෙකා මුණ ගැසුණා. මා ඔබට රාජයෝගාව ඉගැන්වුවා. ඔබට එය මතකද? ඔබට එය අමතක වී නැහැ නේද? මා සෑම චක්‍රයකම පැමිණ ඔබට එම ආධිපත්‍යය ලබා දෙනවා. මා ඔබව සිප්පි කටු වලින් දියමන්ති බවට හරවනවා. දරුවන් පවසන්නේ: බාබා මට මෙම චක්‍රයෙන් නිදහස් විය නොහැකිද? පියා පවසන්නේ: බැහැ! මෙම ලෝක චක්‍රය සදාතනිකයි. ඔබ චක්‍රයෙන් නිදහස් වූයේ නම්, ලෝකය අවසන් වෙයි. මෙම චක්‍රය අනිවාර්යෙන් බ්‍රමණය විය යුතුයි. මම නැවත වරක් පැමිණ සිටිමි. සෑම චක්‍රයකම සංගම යුගයෙහි මා නොකඩවා පැමිණෙනවා. මා සෑම යුගයකම පැමිණෙන බව ඔවුන් ලියා ඇත. ඔවුන් පවසන්නේ: අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණෙනි, පැමිණ අපව පිවිතුරු කරන්න! අපව සතුටු දේශයට ගෙන යන්න! අපවිත්‍ර ලෝකයේ තිබෙන්නේ දුක හැර වෙනත් දෙයක් නොවෙයි. අවිවා, මට දේශ දෙකක් තිබේ. ඔබ යන්න

කැමති කොහොටද? පියා පවසන්නේ: සතුටු දේශයේ බොහෝ සතුට තිබේ. ඔබ විමුක්ති දේශයට ගියත්, ඔබ අනිවාර්යෙන්ම ඔබගේ වර්ත කොටස් රහපැමට පැමිණිය යුතුයි. කෙසේවෙතත්, එවිට ඔබ පහළට බසින්නේ දිව්‍යලෝකය අවසන් වූ පසුවයි. ඔබ දිව්‍යලෝකයට එන්නේ නැතිද? ඔබට දිව්‍යලෝකය පිළිබඳ කිසිදු ආශාවක් නොමැතිද? ඔබ කැමති මායාගේ රාජධානිය, අපායට යාමට පමණක්ද? ඒ කාලයේද සෑම කෙනෙක්ම ප්‍රථමයෙන් සතෝ වී පසුව රජෝ සහ තමෝ වෙයි. පහළට පැමිණෙන පිවිතුරු ජීවත්මයන්ට ප්‍රථමයෙන් දුක අත්විඳිය නොහැක. ඔවුන් පැමිණි වගසින් පාපයන් සිදු නොකරයි, මන්ද ජීවත්ම, සතෝ, රජෝ සහ තමෝ යන තත්ත්ව හරහා යා යුතුයි. මෙම වක්‍රයද වටහාගත යුතුයි. ඔබට දැන් ඔබගේ අවසන් තත්ත්වයට යාමට නොහැක. පාසැලේදීද අවසන් විභාග තිබෙන්නේ සෑම මාස 12කට වරක්ය. අවසානයේදී ඔබගේ ස්ථිති ස්ථාවර වෙයි. විශාල වර්ධනයක් සිදුවෙයි. බොහෝ මධ්‍යස්ථාන විවෘත වී තිබේ. බොහෝ ජනයා මධ්‍යස්ථාන ඉල්ලා සිටියි. කෙසේවෙතත්, ගුරුවරුන් එතරම් ප්‍රමාණයක් සුදානම් නැත. අංක එකේ සේවා මුරය අමරිත් වෙලාවයි. යමෙකුට උදෑසන පැමිණිය නොහැකි නම්, ඉතා දුෂ්කර අවස්ථාවලදී නම් ඔහුට සවස පැමිණිය හැක. පාසැලේද සේවා මුර දෙකක් තිබේ. හොඳයි දරුවනි, ඔබට වැටහුනාද? පියා සියලු මධ්‍යස්ථානවල දරුවන්ට විස්තර කරයි. දරුවනි, සෑම රාත්‍රියකම ඔබගේ දින වාර්ථාව ලියන්න. අද මගේ වාර්ථාව නරක් වූණාද? අද මා අතින් යම් වරදක් සිදුවූවාද? එසේ නම්, පියාගෙන් සමාව ඉල්ලන්න: ශිව බාබා, මට සමාවන්න. ඔබ බොහෝ මිහිරියි. දෙවියන් පවසන්නේ: මා ඔබව දිව්‍යලෝකයේ අධිපති දෙවිවරු සහ දේවිවරු බවට පත් කරවනවා. එබැවින් මගේ අණට කීකරු වන්න. අංක එකේ අණ කිරීම වන්නේ: ජීවත්ම අවධානයට පත්වන්න! පාපයේ නොගැලෙන්න! එය මහා සතුරෙකි. ඔබ එය පරාජය නොකරන්නේ නම්, ඔබගේ තත්ත්වය විනාශ වී, ඔබ වංශයේ නාමයට අපහාස ගෙනෙන කෙනෙක් වෙයි. මායා බොහෝ බලවත්ය. පහන් දැල්ලේ සහ කුණාටුවේ සටන තිබේ. ඔබ මෙහි එඩිතරකම පෙන්විය යුතුයි. අප දැන් අයත් වන්නේ බාබාටයි, එබැවින් මායා බාධක ඇති කරන්නේ කෙසේද? ඔව්, ඇය බාබා ඇති කරයි, නමුත් ඔබගේ භෞතික ඉන්ද්‍රියන් තුළින් ඔබ කිසිම විටෙක පාපයන් සිදු නොකළ යුතුයි. ඔබට ඉතා උසස් තත්ත්වයක් හිමි වෙයි. ඒ ගැන ටිකක් සිතන්න. ඔබ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෙකුගෙන් නාරායන් වීමට ඉගෙන ගන්නා බව ඔබ වෙනත් අයට කියන්නේ නම්, ඔවුන් ඔබට සිනහසෙනු ඇති. මෙහිදී, ඔබ දැනුම ධාරණය කිරීම අවශ්‍යයි. මෙහිදී, ඔබ ජීවත්මයක්ය යන්න ස්ථාවර කරගත යුතුයි, මන්ද ඔබ සතෝප්‍රධාන් වී පියා වෙතට යන්නේ එවිට පමණයි, ඉන් පසුව ඔහු ඔබව දිව්‍යලෝකයට යවයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබගේ වාර්ථාව නරක් නොකර ගැනීමට අවධානය යොමු කරන්න. පියාගේ අණට කීකරු වී, ජීවත්ම අවධානට පත් වන්න. ඔබගේ භෞතික ඉන්ද්‍රියන් තුළින් කිසිදු වැරද්දක් සිදු නොකරන්න.
2. සියලු ගුණධර්ම වලින් පිරිසුන් වීම සඳහා, ඔබට පාපයන් රැස්වන ආකාරයේ කිසිදු පාපකාරී ක්‍රියාවක් ඔබගේ භෞතික ඉන්ද්‍රියන් තුළින් සිදු නොකරන්න. ඔබ ඔබගේ සියලු පැරණි කර්මික ගිණුම් පියවිය යුතුයි.

වරදානය: ඔබ නිරන්තරයෙන් නොසැලී, නොසෙල වී සිට, “අළුත් දෙයක් නොවෙයි” යන ක්‍රමවේදයෙන් සෑම සිදුවීමකින්ම ප්‍රීතියේ ස්ථිතියක් අත්විඳින්න. බ්‍රහ්මීන්වරුන් වීම යනු, නිරන්තරයෙන් ප්‍රීතිමත් ස්ථිතියක සිටින අය වීමයි. මෙම ගීතය නිරතුරුවම සහ ස්වභාවිකව ඔබගේ හදවතේ වාදනය කරන්න “අපූරුයි බාබා. අපූරුයි මගේ වාසනාව.” ලෝකයේ සිදුවන කිසිදු කැලඹිලි සිදුවීමකදී, විශ්මයේ සලකුණක් (පුදුම වීම) වෙනුවට නැවතීමේ තිත් තබන්න. කුමක් සිදුවුවත් ඔබට එය අළුත් දෙයක් නොවෙයි. කිසිම දෙයක් අළුත් සිදුවීමක් නොවෙයි. ඔබගේ අභ්‍යන්තර ස්ථිතිය කෙතරම් නොසැලී තිබිය යුතුද යත්, ඔබගේ මනස “කුමක්ද?” සහ “ඇයි?” හි ව්‍යාකූලත්වයට පත් නොවිය යුතුයි. එවිට ඔබට නොසැලෙන සහ නොසෙලවෙන ජීවත්මයන් යැයි කීමට හැකි වෙයි.

2017/08/12

උදෑසන මුරලි

ඕම් ශාන්ති

බාප්පාදා

මධුබන්

පාදය: ඔබගේ ආකල්පයේ, පිවිතුරු හැඟීම් සහ ශුභ පැතුම් ඇති කරගන්න, එවිට පිවිතුරු චිත්ත තරංග නොකඩවා පැතිර යනු ඇත.

*** ඕම් ශාන්ති ***